

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. -- Wydana i rozesłana dnia 29. marca 1899.

Treść: № 58. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na sieć linii kolei małych normalno-torowych w Wiedniu, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności.

58.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1899,

o nadaniu koncesyi na sieć linii kolei małych normalno-torowych w Wiedniu, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny nadało pod zamieszczonymi poniżej w §§. 1 aż do 17 włącznie przepisanyymi warunkami i zastrzeżeniami, gminie c. k. stołecznego i rezydeneyonalnego miasta Wiednia, o to proszącej, koncesyę do wybudowania zjednoczonej sieci linii kolei małych normalno-torowych, utrzymywac się mających w ruchu zapomocą elektryczności, która wybudowana być ma z włączeniem i odpowiednim przeistoczeniem linii wiedeńskiej Spółki tramwajowej nie koncesyonowanych dotychczas jako koleje lokalne lub małe a które rzeczona reprezentacya gminna ma nabyć.

Koncesyonowana sieć kolejowa obejmuje linie następujące:

1. Od ulicy Liniengasse ulicami Wallgasse, Kaiserstrasse, Blindengasse, Josephstädterstrasse, Albertgasse, Florianigasse, Skodagasse, Alserstrasse, Spitalgasse, Nussdorferstrasse, Alserbachstrasse, Wallenstein-, Rauscher-, Nordwestbahnstrasse, Am Tabor, Nordbahnstrasse, Praterstern, Kronprinz Rudolph- i Vorgartenstrasse aż do wozowni;

2. od Stubenring ulicami Radetzkystrasse i Löwengasse aż do Rasumoffskygasse;

3. od Praterstern ulicą Ausstellungsstrasse aż do odgałęzienia się ku południowemu portalowi rotundy;

4. od mostu Aspernbrücke wzdłuż całej Ringstrasse i Franz Josephs-Quai aż napowrót do Aspernbrücke;

5. od mostu Aspernbrücke ulicą Praterstrasse aż do Praterstern;

6. od ulicy Vorgartenstrasse ulicą Kronprinz Rudolphstrasse aż do łaźni miejskiej;

7. od Ringstrasse ulicami Babenberger- i Mariahilferstrasse aż do przystanku w Hietzingu wiedeńskiej kolei miejskiej;

8. od Burgring ulicami Bellariastrasse, Breitegasse, Siebensterngasse i Stiftgasse aż do Mariahilferstrasse;

9. od Franz Josephs-Quai ulicą Taborstrasse do dworca kolei północno-zachodniej;

10. od Stubenring ulicą Landstrasse Hauptstrasse aż do Rennweg;

11. od Schwarzenbergplatz ulicą Rennweg i Simmeringer Hauptstrasse aż do cementarza głównego;

12. od Opernring ulicami Kärntnerstrasse, Wiedener Hauptstrasse, Favoritenstrasse (a względnie Paulanergasse) i Himbergerstrasse aż do Landgut;

13. od Kärntnerthormarkt ulicami Wienstrasse, Pressgasse, Margarethenstrasse, Griesgasse, Am Hundsturm, ulicą Schönbrunnerstrasse aż do wozowni dolnej w Rudolfsheim;

14. od Opernring ulicami Eschenbachgasse i Gumpendorferstrasse aż do Wallgasse;

15. od Bellariastrasse ulicą Hansengasse przez plac Schmerlinga ulicą Lerchenfelderstrasse aż do Kaiserstrasse;

16. od Schottenring ulicami Universitätsstrasse, Alserstrasse i Kinderspitalgasse przez Zimmermannplatz, ulicami Jörgerstrasse, Hernalser Hauptstrasse i Dornbacherstrasse aż do Dornbachu;

17. od Schottenring ulicą Währingerstrasse aż do Türkenschanzstrasse;

18. od Währingerstrasse ulicami Schulgasse, Semperstrasse, Standgasse, Kutschkergasse i Kreuzgasse aż do wozowni;

19. od Schottenring ulicami Wipplingerstrasse, Peregringasse, Kolingasse przez Schlickplatz, ulicami Porzellan-, Althan- i Spittelauergasse aż do Virriogasse;

20. od odgałęzienia się w ulicy Ausstellungsstrasse ku południowemu portalowi rotundy aż do portalu północnego;

21. od Landstrasse Hauptstrasse ulicą Erdbergerstrasse (a względnie Sophienbrückengasse) aż do Schlachthausgasse;

22. od Landstrasse Hauptstrasse ulicami Invalidenstrasse, Ungargasse, Fasangasse i Gürtelstrasse mimo dworca kolei południowej aż do Humbergerstrasse;

23. od kościoła Paulinów ulicami Wiedener Hauptstrasse, Matzleinsdorferstrasse i Simmeringerstrasse aż do Humbergerstrasse;

24. od Schönbrunnerstrasse ulicą Reinprechtsdorferstrasse aż do Matzleinsdorferstrasse;

25. od Bellariastrasse ulicą Burggasse aż do Kaiserstrasse;

26. od Franzensring ulicą Stadiongasse i Josephstädterstrasse aż do przystanka przy Josephstädterstrasse wiedeńskiej kolei miejskiej;

27. od Feldgasse ulicami Alserstrasse, Ottakringerstrasse, Rosenstein, (a względnie Tauber)gasse aż do Hernalser Hauptstrasse;

28. od Alserbachstrasse ulicami Nussdorferstrasse i Döblinger Hauptstrasse aż do gospody Zögernitza;

29. od Franz Josephs Quai ulicami untere i obere Augartenstrasse aż do Taborstrasse;

30. od Praterstern ulicą Kaiser Josephsstrasse aż do Taborstrasse.

Linie kolei końskiej, które mają być włączone w koncesyjonowaną sieć kolejową jako istotne części składowe, uznane będą od chwili ich nabycia przez gminę stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia za małe koleje i począwszy od tej chwili, stosować się mają do nich, z uchyleniem odnośnych rozporządzeń koncesyjnych, postanowienia §§. 1 aż do 17 włącznie niniejszego obwieszczenia w ten sposób, że ruch na tychże liniach, aż do zupełnego przekształcenia ich na koleje elektryczne może być wykonywany końmi.

Nadto, z zastrzeżeniem bezszkodnego wyniku badań, które komisya ma wykonać według istniejących przepisów nadaje się reprezentacyi gminnej stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących linii pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej w §§. 1 aż do 17 włącznie przepisanyymi:

31. od Ausstellungsstrasse w c. k. Praterze aż do rotundy (portal południowy);

32. od Löwengasse ulicą Rasumoffskygasse przez Sophienbrücke, ulicą Wittelsbachstrasse i przez c. k. Prater z podjazdem w alei głównej aż do rotundy;

33. od Kärntnerstrasse ulicami Wallfischgasse i Schwarzenbergstrasse aż do placu Schwarzenberga;

34. od placu Schwarzenberga ulicą Heugasse do dworców kolei południowej i kolei państwa;

35. od Kaiserstrasse przedłużoną ulicą Lerchenfelder- i ulicą Thaliastrasse aż do Montleartstrasse;

36. od Radetzkystrasse ulicą hintere Zollamtsstrasse (według okoliczności od placu Radetzkygo ulicą untere Viaductgasse) ulicą Invalidenstrasse, przez Heumarkt, plac Schwarzenberga i ulicą Technikerstrasse aż do Wiedener Hauptstrasse;

37. od Wiedener Hauptstrasse przez Kärntnerthormarkt i Getreidemarkt, ulicami Museumstrasse, Auerspergstrasse, Landesgerichtsstrasse, Garnisongasse i Schwarzspanierstrasse aż do Währingerstrasse;

38. od Kupferschmiedgasse przez Neuen Markt, ulicami Tegetthoff, Operngasse i Friedrichstrasse aż do Getreidemarkt;

39. od Margarethenplatz ulicami Pilgram-, Hofnühl-, Mollard-, Eszterhazy- i Damböckgasse, (według okoliczności Gumpendorferstrasse), następnie ulicami Amerling-, Neubau-, Strozzi-, Lederergasse (według okoliczności ulicami Piaristen- i Kochgasse) aż do Alserstrasse;

40. linię łączącą prowadzącą ulicą Brückengasse między ulicami Gumpendorfer- i Schönbrunnerstrasse;

41. przedłużenie linii istniejącej ulicą Gentzgasse aż do stacyi kolei miejskiej w Gersthofie;

42. od Ungargasse ulicami Sechskrügel- i Rasumoffskygasse lub ulicami Rochus- i Sophienbrückengasse aż do Löwengasse, a względnie aż do Sophienbrücke, albo od Neulinggasse przez przerwę ulicy Neulinggasse ulicą Wassergasse i przez Erdbergerlande aż do Sophienbrücke;

43. od dworca kolei północno-zachodniej ulicami Nordwestbahn- i Innstrasse aż do Engerthstrasse;

44. od Wiedener Gürtel ulicą Laxenburgerstrasse aż do Trostgasse;
45. od Heugasse ulicami Belvedere-, Rainer-, Blechthurm- i Ziegelofengasse aż do Margarethenplatz;
46. linię łączącą w ulicy Winkelmannstrasse;
47. od Stiftgasse ulicami Siebensterngasse i Westbahnstrasse aż do Kaiserstrasse;
48. od Penzingerstrasse przez Schönbrunner Allee aż do Linzerstrasse;
49. od Mariahilferstrasse ulicą Linzerstrasse aż do Johnstrasse;
50. od Johnstrasse ulicą Linzerstrasse aż do Hüttelbergstrasse w Hütteldorfie;
51. od stacyi kolei miejskiej w Gersthofie ulicami Gentzgasse, Gersthofer- i Pötzleinsdorferstrasse aż do Schafberggasse;
52. od Döblinger Hauptstrasse ulicą Billrothstrasse i aleją grinzingską aż do Grinzingu (Sandgasse);
53. od Obkirchergasse ulicą Sieveringerstrasse aż do Windhabergasse w Dolnym Sieveringu;
54. od untere Augartenstrasse ulicą obere Augartenstrasse i Klosterneuburgerstrasse aż do Wenzelgasse;
55. od Kaiserstrasse ulicami Stollgasse i Felberstrasse aż do Linzerstrasse;
56. od Vollbadgasse w Dornbachu aż do Klampfelberggasse w Neuwaldegg;
57. od Himbergerstrasse ulicami Quellengasse, Absberggasse, Simmeringerstrasse i Geiselbergstrasse aż do Simmeringer Hauptstrasse;
58. od Kronprinz Rudolfsstrasse ulicą Eugerthstrasse aż do koszar z dobiegiem do ulicy Ausstellungsstrasse;
59. od Wittelsbachstrasse ulicą Valeriestrasse i wzdłuż kanału Dunaju aż do Freudenau;
60. od Valeriestrasse aleją Kaiser Josephsbrücke, przez most Kaiser Josephsbrücke ulicami Schlachthausgasse, Landstrasse Hauptstrasse i przez Landstrasser Gürtel aż do Fasangasse;
61. od cmentarza głównego ulicą Simmeringer Hauptstrasse aż do Schwechatu;
62. od Landgut ulicą Himbergerstrasse aż do Schleiergasse;
63. od cmentarza protestanckiego ulicą Triesterstrasse aż do Szpitala Franciszka Józefa;
64. od Matzleinsdorferstrasse przez Wiedener Gürtel aż do Favoritenstrasse;
65. od linii gumpendorfskiej ulicą Sechshausenerstrasse i wzdłuż rzeki Wiedunki aż do mostu Schönbrunner Brücke, i w dalszym ciągu linii pod 7 oznaczonej ulicą Hietzinger Hauptstrasse aż do złączenia się z tramwajem parowym do St. Veit i Lainz;
66. od Rennweg ulicą Auenbrugger- lub Veithgasse, ulicami Strohgasse, Reisnerstrasse i Neulinggasse aż do Ungargasse;
67. od Stubenring ulicą Marxergasse aż do Rasumofskygasse;
68. od Kaiserstrasse przedłużoną ulicą Burggasse przez Lerchenfelder Gürtel, ulicą Herbststrasse lub Gablenzgasse aż do szpitalu Wilhelminy;
69. przedłużenie linii hütteldorfskiej od Hüttelbergstrasse aż do „Wolfen in der Au“;
70. od Linzerstrasse ulicami Reinlgasse, Breitensee Strasse, Kandlerstrasse, Huttengasse i Enkelstrasse aż do Thaliastrasse;
71. od kasyna Zögernitza ulicami Döblinger Hauptstrasse i Hohewartstrasse aż do Grinzingerstrasse;
72. od placu Radetzkyego ulicą Pragerstrasse, przez Franzensbrücke i ulicą Franzensbrückenstrasse aż do Praterstern;
73. od ulicy Simmeringer Hauptstrasse ulicą Kaiser-Ebersdorferstrasse aż do Kaiser-Ebersdorf;
74. od wozowni przy Kreuzgasse aż do dworca linii przedmiejskiej w Gersthofie a względnie aż do Alseggerstrasse;
75. od Wenzelgasse ulicą Klosterneuburgerstrasse i przez Brigittenauer Lände aż do Jubiläumsbrücke;
76. od Jubiläumsbrücke ulicami Guoldgasse, Heiligenstädterstrasse i Barawitzkagasse aż do Hohewartstrasse;
77. od Ziegelofengasse ulicami Mittersteig, Siebenbrunnengasse, Wilhelm-, Breitenfurther- i Hetzendorferstrasse aż do Kernstrasse w Hetzendorfie;
78. od ulicy Hernalser Hauptstrasse ulicami Hormayrgasse i Vincenzgasse aż do Gentzgasse;
79. od Franzensbrückenstrasse wzdłuż Schüttel aż do Wittelsbachstrasse;
80. przedłużenie w ulicy Laxenburgerstrasse aż do Neue Gürtelstrasse;
81. przedłużenie w ulicy Triesterstrasse aż do Neue Gürtelstrasse;
82. od Reinprechtsdorferstrasse ulicami Marx-Moidlingerstrasse, Längenfeldgasse, Stiegorgasse, Sechshausenerstrasse, Reindorfegasse, Grenzgasse, Schweglerstrasse, Hütteldorferstrasse i wzdłuż północno-wschodniej granicy placu ćwiczeń wojskowych aż do Herbststrasse a względnie aż do Gablenzgasse;
83. od Herbststrasse a względnie Gablenzgasse ulicami Panikengasse i Fesstgasse aż do Ottakringerstrasse;
84. od Montleartstrasse ulicami Thaliastrasse i Galizinstrasse aż do Liebhartsthal;

85. od Klampfelberggasse ulicą Neuwaldeggerstrasse aż do Geroldgasse;

86. od Windhabergasse ulicą Sieveringerstrasse aż do Linienamtu;

87. od Hohewartestrasse ulicą Grinzingerstrasse aż do alei grinzzińskiej;

88. od Sandgasse ulicą Kobenzlgasse aż do Krapfenwaldl (granica Privatstrasse);

89. przedłużenie linii przez Hohewartestrasse aż do kolei ząbionej kahlenberskiej;

90. od koszar na dół ulicą Engerthstrasse aż do dworca kolei naddunajskiej;

91. od Schleiergasse ulicą Himbergerstrasse aż do Grenzackergasse;

92. od Hietzinger Hauptstrasse ulicami Lainzerstrasse, Speisingerstrasse i Feldkellergasse aż do Kernstrasse w Hetzendorfie;

93. od ulicy Rosenstein-, a względnie Taubergasse ulicami Meyssegasse i Wilhelminenstrasse aż do Sandleitengasse;

94. od dworca kolei północno-zachodniej ulicami Nordwestbahnstrasse i Schwedengasse aż do Jubiläumsbrücke, a według okoliczności od Taborstrasse ulicami Dresdnerstrasse i Schwedengasse aż do Jubiläumsbrücke;

95. od ulicy Kronprinz Rudolfsstrasse ulicą Engerthstrasse aż do Kaiserplatz;

96. od Kaiserplatz ulicą jeszcze nie nazwaną do Schwedengasse (przejazd pod koleją północno-zachodnią);

97. od Rothenthurmstrasse ulicą Fleischmarkt aż do Stubenringu;

98. od Billrothstrasse przez Krottenbachzeile do Neustiftu;

99. od Rathstrasse w Neustift am Walde ulicą Salmansdorferstrasse aż do gospody Bad-Hotel.

§. 1.

Gminie miasta Wiednia jako koncesyonaryuszce zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 25, licząc od dnia dzisiejszego, z tem zastrzeżeniem, że linie przytoczone we wstępie pod ll. 1 aż do 30 włącznie, korzystać będą z uwolnienia od podatków dopiero od tej chwili, gdy po dokonaniu ich przeistoczenia ruch na nich zacznie być wykonywany zapomocą elektryczności.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają w myśl postanowienia artykułu XX, ustęp drugi ustawy powyższej, przepisy ustaw z dnia 11. maja 1871, Dz. u. p. Nr. 39 i z dnia 30. marca 1875, Dz. u. p. Nr. 42.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest rozpocząć budowę linii kolejowych oznaczonych na wstępie pod ll. 1 aż do 12 włącznie, niezwłocznie po uzyskaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc do dnia dzisiejszego i gotowe koleje oddać na użytek publiczny; linie oznaczone na wstępie pod ll. 13 aż do 30 włącznie, wybudować należy tak wcześnie, żeby mogły być skończone i na użytek publiczny oddane aż do końca roku 1901. Terminy wybudowania innych linii na wstępie oznaczonych będą ustanawiane przy udzielaniu pozwoleń do ich budowania i koncesyonaryuszka obowiązana jest poddać się odnośnym postanowieniom.

Wszystkie linie kolei małych na wstępie przytoczone mają być utrzymywane w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. Rządu stosowną kaucyę a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania koncesyonowanych linii kolei małych i przynależnych zakładów pobocznych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanych użyte być miały drogi nie pod zarządem gminy miasta Wiednia zostające lub grunta c. k. Skarbu Dworu, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg lub gruntów.

Gdyby zamierzone było współużywanie torów innych przedsięwzięć, zawrzeć należy z dotyczącym przedsięwzięciem umowę co do opłaty za to uiszczać się mającej.

§. 5.

We względy budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do wydanych w granicach kompetencji ustawowej zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

Co do nabywania materiałów budowlanych, szyn i wszelkich innych części składowych kolei, jakoteż parku wozowego i przedmiotów urządzenia z kopalni lub fabryk tutejszo-krajowych, a nadto co do zatrudniania głównie robotników tutejszo-krajowych, wydane będą w warunkach koncesyjnych odpowiednie zarządzenia ze względem na umowy, jakie koncesyonaryuszka pozawierała w tym przedmiocie.

§. 6.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom w odnośnym czasie służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względy umówić się należy z właściwymi Władzami woj-skowymi.

Niezawisłe od postanowień zamieszczonego poniżej §. 10, koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanych, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 8.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i studzy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestających, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z punktem podróznym bezpłatnie.

§. 9.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez sługi zakładu kolejowego.

§. 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć pieczę ourządzenie zaopatrzenia dla inwalidów i starców narzeczek funkcyonaryuszów zatrudnionych przy ruchu koncesyonowanych linii kolejowych jakoteż ich rodzin i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastroczająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładająca jak kasa rzeczzonego związku.

Koncesyonaryuszka jest nadto obowiązana mieć o to staranie, żeby osoby zatrudniane dotychczas przy ruchu linii kolei konnej Spółki tramwaju wiedeńskiego, pozostały w służbie także przy ruchu koncesyonowanych linii kolejowych, o ile to będzie możebne ze względu na odmienny sposób utrzymywania ruchu.

§. 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać wcześniej Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 12.

Pod względem stosunku do zakładu telegrafu państwa postanawia się co następuje:

Tam, gdzie przewody telegraficzne i telefoniczne państwa ze względu na położenie swoje zawadzają urządzeniom elektrycznym kolejowym, tudzież gdzie przewody powietrzne znajdują się w obwodzie jednego metra około drutu przewodzącego prąd silny, zarząd telegrafów państwa przeniesie je własnym kosztem lub zabezpieczy je, gdyby przeniesienie nie było z powodu urządzenia kolejowego potrzebne.

Zresztą koncesyonaryuszka obowiązana jest tak same urządzenia kolejowe zaopatrzyć w potrzebne środki ochronne jak i ponieść kosztą wszelkich środków, które zarząd telegrafów państwa uzna za potrzebne dla zapobieżenia jakimkolwiek zagrożeniu urządzeń telegraficznych i telefonicznych państwa i wszelkiemu zakłóceniu ich ruchu.

Zobowiązanie to odnosi się tylko do przewodów państwa, istniejących już wtedy, gdy poszczególne linie kolejowe będą budowane.

§. 13.

Koncesję nadaje się z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, i takowa kończy się z upływem tego czasu.

Rząd może także uznać koncesję przed upływem rzeczonoego czasu za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia

14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesyonowanych.

§. 15.

Z zastrzeżeniem dopełnienia obowiązków także i w tym przypadku na koncesyonaryuszce ciężących i z zastrzeżeniem służącej Władzom państwa kompetencyi co do wykonania budowy i utrzymywania ruchu, koncesyonaryuszka ma prawo odstąpić budowę i ruch koncesyonowanych linii kolejowych najprzód Spółce do budowy i utrzymywania ruchu, mającej w tym celu zawiązać się z siedzibą w Wiedniu, a to na podstawie kontraktu, podlegającego zatwierdzeniu c. k. Rządu. Na wypadek, gdyby koncesyonaryuszka po upływie lub po rozwiązaniu tego kontraktu nie zamierzała utrzymywać ruchu sama, zastrzega się koncesyonaryuszce prawo odstąpienia za zezwoleniem c. k. Rządu utrzymywania ruchu na liniach koncesyonowanych albo znowu rzeczonoj Spółce albo trzecim osobom.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i ich urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.